

ІНСТИТУТ РЕЙНДЖЕРІВ, ВПРОВАДЖЕННЯ, РОЗВИТОК, ФУНКЦІОНУВАННЯ НА ОБМЕЖЕНИХ ТЕРИТОРІЯХ ЯК ПІДРОЗДІЛ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Сівак О. В.

асистент кафедри юриспруденції

Чернівецький інститут

Міжнародного гуманітарного університету

м. Чернівці, Україна

На теперішній день до числа найважливіших питань належать проблеми становлення й розвитку апарату екологічної безпеки. Виникає потреба впровадження та застосування нових інститутів, про це свідчить наявність багатьох проблем, пов'язаних з відсутністю єдиного підходу до екологічних проблем серед представників, як органів законодавчої так і органів виконавчої влади. Контролюючі органи не здатні, в повному обсязі виконати поставлені перед ними завдання, у зв'язку з обмеженістю їхніх повноважень, вони постійно залучають до проведення перевірок та накладення штрафних санкцій правоохоронні органи України.

Таким чином, настав час звернути свою увагу на систему функціонування правоохоронних органів інших розвинутих держав, за для подолання екологічної кризи на всій території України.

Можемо розглянути на прикладі техаського Рейнджерів – які створені в якості підрозділу техаського Департаменту суспільної безпеки, які займаються пошуком та затриманням злочинців, розшуком людей, розслідуванням кримінальних справ, охороною суспільної безпеки, виконують функції захисту заповідних територій, водойм, лісів, тваринного і рослинного світу від протиправних посягань людини (з використанням дронів, спеціальних засобів зв'язку, кінологічної служби та ін).

Рейнджери США здійснюють охорону територій національних парків разом з Управлінням національних парків (National Park Service, NPS) що здійснює управління національними парками, національними пам'ятками та іншим заповідним та історичним багатством країни.

Управління було створено 25 серпня 1916 року з прийняттям Конгресом Органічного Закону про Управління національних парків, підпорядковується Департаменту внутрішніх справ США. Рейнджери реагують на надзвичайні та кримінальні ситуації, пов'язані з відвідувачами, також захищають природні ресурси природно заповідних територій від шкоди заподіяної особами, на порушення екологічного законодавства (незаконного полювання, вирубки лісів,

знищення червонокнижних рослин та тварин, тощо). Паркові рейнджери – паркова поліція, кримінальні слідчі та оператори зв'язку. (National Park Service Ranger, A Law Enforcement Ranger, United States Park Police) [1].

До прикладу в системі органів виконавчої влади України існують ряд контролюючих органів, які в ході виконання своїх функціональних обов'язків постійно залучають органи поліції при проведенні перевірок, винесення адміністративних протоколів, також фіксування та виявлення злочинів та кримінальних проступків. А саме, екологічна інспекція, лісова інспекція, органи рибоохорони, земельна інспекція, тощо. Впровадження інституту рейнджерів, як підрозділу органів поліції України, надасть змогу безпосереднього виконання великого обсягу роботи контролюючих органів без залучення органів поліції України, що в подальшому може стати підставою для скорочення чисельності працівників, перелічених контролюючих органів до необхідного мінімуму.

Так, до прикладу у двох національних парків Австрії, землі Карінтія, Хохе Тауерн та Нобеге площею 37300 га., та 18410 га., відповідно, законність контролюються двома рейнджерами та помічниками, які займаються розшуком – затриманням злочинців, пошуком людей, розслідуванням кримінальних справ, виконують функції захисту екологічного характеру визначених територій (з використанням дронів, спеціальних засобів зв'язку).

Неодноразово піднімалося питання про впровадження інституту рейнджерства в Україні, у 2016 році з пропозицією звернувся міністр екології Остап Семерак, про те, що в Україні в кожному населеному пункті необхідний екологічний рейнджер. Запропонував провести реформування Державної екологічної інспекції та інших контролюючих органів.

Також була пропозиція запровадити систему навчання та спеціальної сертифікації для екологічних рейнджерів, однак на прикладах інших розвинутих країн ми бачимо, як працюють окремі підрозділи органів поліції, без впровадження реформ.

Україна, починаючи з Декларації про незалежність, сформулювала розуміння значущості екологічних проблем. Принципові положення щодо цього зафіксовані в Конституції України, формуючи політико-правову базу розвитку природокористування, екологічної безпеки і охорони природи.

Варто наголосити також у позитивному значенні, внесення змін до Кодексу про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу, які підвищили раніше відведену відповідальність за порушення вимог екологічного законодавства, визначили вичерпний

перелік злочинів та правопорушень на територіях і обертах природо – заповідного фонду, щодо тваринного та рослинного світу занесених до «Червоної книги України».

На сьогоднішній день сформована база міжнародного екологічного права у вигляді системи конвенцій (глобальних та регіональних), а також додаткових угод і протоколів. Ці документи визначають погоджені принципи, які необхідно закласти в основу контролю та регулювання природокористування, дотриманням норм екологічної безпеки, охорони природи, способів вирішення спорів, інформуванням та спостереженням за довкіллям.

Література:

1. Органічний Закон про Управління національних парків
URL: <http://eufocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/29491.pdf>

2. Черней В.В. Реформи законодавства України в умовах євроінтеграції: Матеріали VI Всеукраїнської науково-теоретичної конференції «Реформи законодавства України в умовах євроінтеграції», частина 1. (Київ, 30 жовтня 2014 р.). – Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2014. – С. 3-5

ДО ПИТАННЯ ПРОФІЛАКТИКИ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Якимець О. І.

*кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри цивільно-правових дисциплін
Національної академії внутрішніх справ
м. Київ, Україна*

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини – невід’ємна умова сталого економічного і соціального розвитку України.

З цією метою Україна здійснює на своїй території екологічну політику, спрямовану на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров’я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорону, раціональне використання і відтворення природних ресурсів [1].